

Stajero" izhaja vsaki teden, datiran z dnevom naslednje nedelje. Naročnina velja za Avstro-Ogrsko: za celo leto 3 krone, za pol leta razmerno; v Nemčijo stane za leto 5 kron, za Ameriko pa 6 kron; drugo inozemstvo se plačuje naročnino z ozirom na visokost poštnine. Naročnino je plačati naprej. Posamezne številke se prodajajo po 6 vin. Uredništvo in upravitelj se nahajata v Ljubljani, gledališko poslojstvo št. 3.

Dopisi dobrodosli in se sprejemajo zastonj, ali rokopiše se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torej zvečer. Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 64, za 1/2 strani K 32, za 1/4 strani K 16, za 1/8 strani K 8, za 1/16 strani K 4, za 1/32 strani K 2, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 43.

V Ptujju v nedeljo dne 27. oktobra 1907.

VIII. letnik.

Avstro-ogrška nagodba.

Mešetarilo, vozilo, jokalo, grozilo se je in mnogo so izlegli avstro-ogrski ministri jajce nagodbe... Že naprej nagašamo, da je načrt te nagodbe boljši od prejšnje, da pa se ni oziralo temeljne zahteve kmetov.

Vsebinska nagodbe je v kratkem sledeča:

1. Kvota, to je razmerje med doneski avstrijske in Ogrske h skupnimi izdatki (armada, tarnaica itd.) bode znašala: za Avstrijo 63,6%, Ogrsko 36,4%. S tem se je zvišala kvota avstrijskega za 2% in je to torej v dobiček Avstriji.

2. Banka. Mi zahtevamo glasom našega programa, da se razdeli avstrn-ogrsko banko. To razšanje se ni rešilo in se bode šele v zbornici odločilo.

3. Železniške tarife. Naši vladi se posrečilo, da je napravila avstrijske železniške tarife neodvisne od ogrske tarifne politike. Za avstrijsko škodljive določbe iz l. 1899 so se odpravili.

4. Železniška zveza z Dalmacijo. Zgradilo se bode železniške proge od Zagrebom na Dolenjskem čez Mölling v Karstec ter iz Ogulina čez Otacac v Knin. Vsaka proga plača troške za proge v svojem področju.

5. Železnica Kašav-Oderberg, je edina zveza Ogrske čez Avstrijo v Nemčijo bode povečala in izboljšala.

6. Užitninski davki so se tako odpravili, da ne smejo indirektni davki le skupno obremen v obeh državnih polovicah znižati. Kartaska na sladkor ostane v prid Ogrski. Poroščeni od nje bodo le letno 225.00 met. centov v prometu z Ogrsko in 50.000 m. centov v prometu z Avstrijo. Drugače se bode plačalo 100 kil 3-2 kron.

7. Promet z živino. Izvoz prašičov bode goditi le po železnici in le po dovoljenju po 40 dnevni observaciji. Prašiče se uradno prevažajo in pregleda, je-li so bolani. Ako se večkrat privleče prašičjo kugo, se sme uvoz prepovedati. Tudi govedo se preišče na bolezen, kar se jo od sejmov izvozi.

8. Vinski zakon in borza. Ogrska se je zavezala, da bode svoje vinske postavke tako prenapredila, da bode ednake avstrijskim. Tudi glede borze bode več predručajb napravila.

9. Barke. Ta se je šlo večidel le za postavke, ki naj jih imajo barke. Glede podpor vodnih prometnih podjetij se je sklenilo posebno pogodbo.

10. Dvojno obdačenje. Napravilo se je določbe, ki onemogočijo, da bi se podjetja, ki se nahajajo v obeh polovicah države dvakrat obdačilo.

11. Razsodišče. Za prepire glede pogodbe se uredniški posebno razsodišče.

12. Colninska in trgovska politika. Colninska skupnost ostane kakor doslej do konca l. 1917. Colninski dohodki pa so se tako uredili, da je napravila Avstrija dobiček 470.000 kron itd. itd.

To so glavne nove določbe tega načrta. Vse drugo ostane pri starem. Minismo s tem načrtom zadovoljni! Kajti glavne točke kmetškega programa, temeljne naše zahteve niso uresničene. Mi nismo zadovoljni, dokler se sledeče točke ne zgodijo: 1. Ločitev od Ogrske in ureditev gospodarskih razmer na podlagi trgovske pogodbe. — 2. Ločitev avstro-ogrške banke. — 3. Razdelitev colninskih dohodkov z ozirom na razmere uvoza.

Dokler te zahteve ne bodejo uresničene, stojimo v boju. Torej — kmet, bodi pripravljen na boj!

Politični pregled.

Zopet trpinčenje vojakov. V državni zbornici je prišla zadeva do razprave, ki označi z bergalčno lučjo gotove neznesne razmere pri vojaštvu. Svar je sledeča: Dragonca Sammt sta mučila vahtmojster Jacel in cugefirer Sever tako nečloveško, da se je nesrečnež ustrelil. Pred smrtjo je Sammt vso to trpinčenje svojemu očetu

popisal, ki je napravil naznanilo. Jacel in Seve sta bila obsojena vsak na 4 mesece težke ječe. V državni zbornici se je o temu že govorilo in domobranski minister fcm. Latscher je dejal poslancem, da sta Jacel in Sever najostreje kaznovana. V tem času pa sta bila že preko ministrovi glavi pomiloščena; brez da bi se ju degradiralo, se ju je uvrstilo v isti eskadron, da celo v isti cug. Seveda sta ta dva bestiji podobna brezsrčneža pričela vse tiste vojake iz novega trpinčiti, kateri so zoper pričali. Posebno jezo sta imela na dragonca Schrottnerja, ki je bil glavna priča; mučila in trpinčila sta tega reveža tako, da se je tudi ta ustrelil... Torej premislimo: Najprve mučita vahtmojster in cugefirer enega dragonca tako dolgo, da gre nesrečnež raje v smrt. Potem se ju obsodi za ta navadni uboj na 4 mesece ječe. Ali čež 1 mesec se ju že pomilosti in uvrsti v isti cug; pusti se ju iz novega divjati, dokler se zopet drugi dragonec ne ustrelil... To je tako nebovpijoči skandal, tako grozovita dogodbica, da bi se človek ne začudil, ko bi eden ali drugi mučenih vojakov prijel za puško in se rešil svojega zatiralca! To pot so spravili odločni poslanci to zadevo v zbornico. Posledica je, da je bil poslan feldcujmojster pl. Arlhausen, ki je izvršil pomiloščenje, v penzijo. Druga posledica pa mora biti ta, da gre domobranski minister v penzijo. In tretja glavna posledica mora postati, da se pomeže iz vojaščine tisto surovost, brutalnost, ki ni disciplina, temveč pasja sužnost, da se prične tudi pri vojaščini vpoštevati vrednost človeškega življenja...

Cesarjeva bolezen se je obrnila na boljše. Listi poročajo, da je mrzlica minula in da ni več nevarnosti. Kakor se čuje, so se cesarju lahko pljuče vnele, kar bi bilo z ozirom na cesarjevo starost lahko usodepolno. Zdaj je nevarnost minula.

Državni zbor je bil 16. oktobra zopet odprt in se je predložilo v prvi vrsti več nujnostnih predlogov, navadnih predlogov in interpelacij. Potem je govoril ministerski predsednik baron Beck, ki je razjasnil dosedajni načrt

Mežnar Mihal.

Nemško spisal O. J. Bierbaum.
(Nadaljevanje).

Gospod so gotovo dostokrat mislili! Jihova stara žena je bila ravno ob tistem čaju jako godrnjava, skoz celo pri obedih je mrmrala, ja še hujše kak kakšna ma. Gospod so meli dosta pretpreti pred joj, na vse vreme so si mislili: kaj bi s staroj napravili? nagno bi jo najrajši pa ne smem! Kak pa bi bilo, če bi jo zadržali, no pa si sam kühjo? Saj mam Mihalovo žvegljo! pa bom vidio, da neseam prav napravio, pa bom malo zbūdiio. Gospoda so tote misli tak prevzele, da so selego od Mihala za eno jezero rajns kúpili. Pri prvi misliki so gospod to staro za šinjak malo preveč družili, pa je hin gratala.

Zaj si gospod po svoji voli dobro kühajo; ne špačjo pūtra, pa se tudi ne smilijo črez pišence. En čajt tak šlo, pa le prehitro so gospod previdili, da je, če bi stara küharica, deno bolše kühala, kak gospod sami. Zaj grejo gospod po žvegljo no fūčkajo na jo, tak močno jo pobožno, pa stara Treza se ne gene, mertva je. Gospod pun čemera bežijo k Mihali, no krčijo: ti zlodij, kriv, kaj sem jaz mojo Trezo zaklo, te pa boš ti tudi k vrangi! Gospod vzemajo en žakel, spravijo notri

svinj, tri velke, no sedem malih sem dobio; da bi vi Mihala, zavežejo žakel, no ga nesejo na hrbti, k enemi velkemi potoki. Kak so gospod to breme skoz en les nesli, so opazili, da morajo na stran. Postavijo žakel doli, no grejo dale notri v les. Medtem je prišo en handlar s svinjami, no je zapazio, da se žakel giblje. „Kaj je v žakli?“ zaderse se handlar. „Joj, jaz sem mežnar Mihal!“ — „Kaj delaš ti notri?“ — „Ja se pūstim od fajmeštra v nebesa nesti.“ — V nebesa notri?“ — „Ja, v nebesa, pa jaz nebi rad šlo! — Ja jaz sem se mladi, pa herbijjo se tudi mam, drgači bi rad šlo notri, je jako lepo notri.“ — Handlar je bio stari, herbije tudi ne meo, je reko: „Hodi vūn, bom jaz šo v žakel, jaz pa rad grem v nebesa.“ — „No te pa le ofnej žnūro!“ Handlar je napravio, Mihal je vūn skočio, handlara pa notri porino no žnūro močno zavezo. Mihal je gno ovoga svinje, tri velke prašičke no sedem malih prascov, domu. Zđaj pridejo gospod iz germovja, vzemajo žakel na hrbet, no ga nesejo k vodi, veržejo ga notri no se zaderajo: „To maš, hodi k vrangi, ti gnūs grdi!“ — Pojdoč napoti so si ga gospod 1 liter kūpti štelu na veselje, da so se totega gnūsa srečno rešili. Pa kak so se gospod prestaršili; kak pridejo blūzi krēme, najdejo Mihala že tam prav veselega med svojimi svinjami. „Keri zlodij te ti drži, ka si se ti ne vtopio?“ — „One gospod, pa deset

mene bol na srđino vrgli, meo bi jaz zaj same velke, debele svinje.“ — „Kaj, na srđino bi te mogo vrči?“ — „Ja, znate gospod, bol na srđini v globočini so bol velke no debele svinje.“ — „Para ti,“ si mislijo gospod, „tak enih deset al dvanajst debelih prašičkov meni tudi nebi škodilo.“ Gospod polūkajo Mihala prav veselega med svojimi svinjami, si naenkrat mislijo: kaj pa, če bi Mihal zmeoj tak napravio, kak jaz žjim? Gospod prošjo Mihala prav po krčanski za odpūščenje, no mu povejo, kaj so si mislili.

Mihal se za vūhjo začoha, no reče: „Ja gospod, ki bi jaz tak velki žakel vzeo, ka bi vaš vamp notri plac meo?“ — „Znaš kaj Mihal, zeši moja dva lihna po dugem vkūp, te pa de že dosta velki žakel.“

Zaj greta oba v farof, Mihal zešije gospoda v lihahne, si ga naloži na hrbet. „O je, gospod, vi ste pač žmetni, jaz vas brez tringelta nam dale neso!“ — No, vzemi si en rajns iz moje stūfne, pa ja ne več, jaz mam vse dobro prešteto.“ — Pej ti gospod, si misli Mihal, „ti si naš več tvojih penez šteo. Mežnar vzeme gospoda na ramo, nese ga do vode, vrže ga notri no zakrči: vzemte si samo te debele svinje!

Mihal je šo včas domo no najpre v farov, vzeo je tam stūfno, no prešeto peneze, bilo je 8379 rajnskof no 13 krajcarov.

avstro-ogerske nagodbe. O tej stvari govorimo posebej. — 17. oktobra se je pečala zbornica z najnostnimi predlogi. Najprve se je razpravljalo o predlogu glede boja za zboljšanje plač, ki ga peljejo železniški uslužbeni. Govorili so posl. Buržival (češki rad.), dr. Ellenbogen (soc.) Kröy itd. Železniški minister dr. Derschatta je nato izjavil, da je vse storil, da bi opravičenim željam železniških uslužbencev ugodil. Tudi o razmerah ne železnih držal minister Derschatta daljši govor. Na tej seji je prišlo tudi do burnih preprirov med socialisti in grofom Sternbergom. Dne 18. oktobra se je sprejel dr. Ellenbogenov predlog glede teh razmer. Zbornica je pričela razpravljati najnostni predlog soc. demokratov glede pomiloščenja dveh zaradi surovosti obojenih podčastnikov na Dunaju. Posl. Resel je razjasnil stvar (o kateri govorimo še posebej). Napadal je hudo deželnoobrambenega ministra in rekel, da so taki slučaji posledica slabe izobrazbe oficirjev. Vojaki so oficirjem dostikrat le material za trpinčenje. Še huje je stvar s podčastniki; najboljši podčastnik je tisti, ki trpinči vojake najhuje. Vojaki pričakujejo komaj vojako, pa ne da bi na sovražnika streljali, temveč da bi s svojimi predpostavljanimi obračunili. Za Reslom je govoril minister Latscher. Posl. Kunschach je rekel, da je najmanj vojaške discipline v krogih najvišjih častnikov. Omenil je še razne druge slučaje trpinčenja. Posl. pl. Stransky je dejal, da je minister s svojim enim govorom vojaški stvari in vplivu več škodoval, nego je v 40 letih koristil. Potem je klobasal zmešani grof Sternberg svoje smrkolinske neumnosti. Posl. Schuhmeier je rekel, da se domobranski minister sploh ne bi smel več v zbornici pokazati. Končno se je sprejel predlog ednoga. Neki drugi predlog posl. Kloufaca pa je bil odklonjen. — 22. okt. je razpravljala zbornica najnostne predloge. V prvi vrsti je prišel predlog posl. Krausa (nemški radik.) glede draginje in podražavljenja rudnikov na razpravo. Češki pijani grof Sternberg je napravil zopet škandal in bi ga socialisti kmalu prelasali. Po daljši debati se je sprejel Krausov predlog, ki se glasi tako-le: 1. Vlada naj prevzame prodajo premoga iz državnih rudnikov v lastno režijo. 2. Vlada naj poveča državno posest na rudnikih, da bode zamogla vplivati na cene premoga. 4. Vlada naj stori vse, da se konča oderuštvo s premogom in naj izvrši preddela, da se rudniki podražijo. Ta sklep je velevažen, kajti rudniški magnati so pač največji oderuhi! Zbornica je razpravljala potem o najnostnem predlogu glede kartelov. Razpravo se je pretrgalo. —

Dopisi.

Kačji dol pri Podplatu. Slavno uredništvo Štajerca! Zadnja številka „Slov. Gospodarja“ se zaletava zopet v Sentjursko podružnico kmetijskih družbe, napada in obrekuje mojega brata, češ da „nemškutari“ z podružnico, kar je baje že trdila — celjska „Domovina“, pristavi pa še, da mešetari tudi za „Narodno Stranko.“ — Ni mi sicer znano, kje je „Slov. Gospodar“ vse to izvedel, gotovo pa je v Sentjurju poročevalec, kateri si šteje o največjo „narodno zasluge“, če kritizira, napada in obrekuje ljudi. Tako je pred leti surovo napadal mojega očeta, ko smo otroci kupili rajni materi nagrobni spominček z nemškimi napisom, spodtikal pa se je ravno na tem, ako-ravno je veliko nemških spominčkov na Sentjurskem mirovdoru, ja še celo bivši slovenski državni poslanec Hugo vitez Berks in njegova soproga počivata mirno pod nemškimi napisom. Gospoda poročevalca prosim, da si vzame nekoliko časa in se prepriča, koliko dobrega gospodarskega dela je podružnica v kratkem času svojega obstanka storila. Našteto naj bode le nekatero: podružnica je preskrbela za ude in neude okoli 20 goltnih cevi (Schlundröhren) za slučaj napanjanja pri govedu, 2 travniški brani, več škropljivnic za dreve in trjeje, privedla celo vrsto koristnih gospodarskih predavanj, drenažni tečaj itd. nabavila je dalje skupnim potom razne gospodarske potrebščine, preskrbela trem posestnikom za polovico cene lepe bike in šesterim po jako znižani ceni marjasce. — Kakor poznam razmere, smem pač trditi, da je sentjurska podružnica ena izmed najdelavnejših na Spodnjem Štajerju! Pri zborovanjih imenovane podružnice

sem večkrat govoril in kakor mora to med drugimi tudi č. g. župniku znano biti, vedno povdarjal, da ne pozna kmetijska družba nobene strankarske politike, in tudi podružnice imajo ji na tej poti slediti, (Opomba uredništva: Berite uvodni članek „Štajerca“ št. 42 I) ker le na tak način zamorejo gospodarski napredek, kmečko organizacijo in stanovsko zavednost pospeševati. Da pa č. g. župnik ni prišel k volitvi, akoravno je bil vabljen in da ogledni kmet gospod Žvegler ni hotel sprejeti mesto odbornika, zato pač moj brat kot tajnik kmet. podružnice ne more biti odgovoren. Da se pri poslovanju z kmetijsko družbo poslužuje nemščine, ni le samo iz praktičnega temveč tudi iz stališča agrarne organizacije hvalevredno in opravičeno, da pa je kot oseba pri zadnjih volitvah bil v taboru g. Robleka, je to njegova privatna stvar in gotovo najmanj toliko častno, kakor da bi bil v nasprotnem taboru; — geslo „kmet s kmetom“ oživlja se vedno bolj! Zakaj toraj zabijate, gospod neimenovani dopisnik, klin tam, kjer ni na mestu? Ako ste kmet, Vas prosim javno, pomagajte širiti in ne rušiti kmetijsko podružnico, katero plodonosno dela za Šentjur in okolico. Z takim nastopom pa le utežite podružnični delovanje in ji neposredno tudi lahko škodujete na mestu, kjer izvirajo podpore! Imenujte mi Vaše cenjeno ime in pripravljene sem, Vam še več o tem pojasniti, sicer pa ima g. Žvegler pismo od mene, katero Vam kaže moje stališče. Mojo lastno osebo proti neznanemu dopisniku ne bodem branil, pa vendar smem trditi da dokler pojde moj brat ravno pet in če prav — za menoj, ga ne čaka — sramota. Vkljub vsem napadom slovenske javnosti izjavim, da se čutim še vedno kristjana in domoljuba; da pa grem svojo pot, mi ne zamerite! Kačji dol 22/10. 1907. Andrej Drogenig, kmetovalec.

Brežica na Savi. Globoka žalost nas obide, ko moramo vsem prijateljem in znancem naznaniti, da se je večni previdnosti depadlo, odpoklicati našega ljubega dr. Josipa Strašek iz naših krajev in ga odposlati v nebeške pokrajine Kranjske. To je za znanost (!) žalostna vest. Ali mi se moramo popečati še enkrat z računom okraja, o katerem je govoril neki Strašekovi prijatelj v Benkovičevem zakonem lističu. Ta listič je pisal, da je izdal okraj v zadnjih 3 letih letno čez 5.000 K za zdravniške stroške in bode moral plačati Strašku 3000 K procesnih stroškov ter 1200 K povrnila. Stvar je pa ta-le: Prejšnji okrajni odbor je napravil z dr. Strašekom in le zanj pogodbo; zgodilo se to ni postavnim potom in se je zaradi tega pogodba razveljavila. Posledica je bila, da dr. Benko-Cvenkanič ni spravil v žep masne ekspenzarje v znesku 3000 K, dr. Strašek pa ni dobil zahtevanih 1200 K. Ni izključeno, da se bode nepravilno izplačane stroške nazaj zahtevale. In potem se podre morda neka hiša v Brežicah, ki ima sicer itak že velika bremena.

Sv. Jurju ob južni žel. Slučajno sem prišel 10. okt. po opravkih pri sv. Jurju v neko gostilno. Nakrat vidim, ko pripelje natakarcica neko ne več mlado ali pijano žensko in jo spravi v posebno sobo k počitku. Čez nekaj časa pride tudi neki župnik in pije pri isti mizi. Ko se župnik odpravlja na svoj voz, vzame dobrorejeno pijano žensko seboj. Ta je še na vozu godrnjala, da ji je težko, ker je pijana. Ali župnik jo je tolažil, češ to ni nič hudega. Ko se ženska poleg župnika na desno stran vade in se voz odpelje, vpraša neki hudomušni kmet gostilničar: „Ali je ta duhovnik že oženjen ali gre jutri k poroki?“ ... Zakaj vera peša?

Sv. križ nad Mariborom. Eno izmed preteklih nedelj smo imeli pri nas hudo nevihto. Sicer niso črni oblaki pokrili naših gor, tudi ni tulil vihar in padala toča, pač pa so naš prečastiti gospodek udrihali po slabih časniki — mislili so na tebe, dragi „Štajerc“ — in so se tako močno razburjali, kakor da bi jih že sam peklenšček držal za nogico ter jih vlekel v večni ogenj. Po maši smo se moške pogovarjali od časopisov. Nekateri so rekli, da so politikujoči duhovniki proti naprednim listom, ker imajo slabo vest in se zato bojijo, da bi večina ljudstva ne spoznala grabežljivih volkov v ovčjih kožuhih. Drugi so zopet pravili: vsak berač hvali svojo torbo in zmerja črez sosedovo; zakaj bi torej klerikalci ne hvalili svojih lažnivih

cot in ne tolkli po resnicoljubnih časnikih. No jaz pa nisem takšen nevernik in sem bil tiho. Na potu proti domu sem se izposodil „Gospodarja“ in „Naš Dom“ in jih položil na mizo poleg „Štajerca.“ Potem sem si zažgal pipo in premišljeval pridigo od slabih časniki. Dolga sem premišljeval, se pri tem spomnil na marsikaj in na enkrat napravil tale sklep: kaj bi gledal in mislil in mislil, rajši se prepričaj, kateri časopis je slab! In vzel sem v roke „Gospodarja.“ Njegov papir se mi je zdel slab in čuditi sem se moral, kako more tako tanek papirček prenesti toliko laži in hujskanja. Od papirja je puhtel nek hud žveplenast duh. Mislim, tako mora dišati v peklju, kjer vlada večno suvroštvo. Nič boljši ni bil „Naš Dom“ — zdelo se mi je samo, da je še bolj po zveplju smrdel kakor njegov oče. Končno vzamem Tebe „Štajerc“, v roke in Te preiskujem. Dišal si lepo ko ljubja rožica, pa tvoj papir je bil veliko, veliko preslab — toraj si „res slab“ časnik, kakor nekateri duhovniki pridigujejo. Ker pa rad ubogam duhovne pastirje in ker imam Tebe prisrčno rad, Te prav lepo prosim, izhajaj rajši na trdem pergamentu in noben klerikalni čuk ne bode več uogel reči, da si slab. Razven tega bi na močnem pergamentu lahko prinesel veliko bolj masne novice ko pa v svoji zdajšnji mehki oblekici. Koliko takih novic bi Ti lahko poslal samo jaz! Popisal bi tistega steklega popa, ki je pred par meseci na prižnici prekel pošteno kmetico, ki že davno počiva v hladnem grobu in ki ni nič drugega zakrivila, kakor da je rodila vrliga naprednega moža, katerega vsi ljubimo in spoštujemo. Kričal je: „Prokleta mati, ki ga je rodila!“ — Naslikal bi tvojega zagriženega sovražnika župnika M., ki je zapravil veliko cerkvenega denarja. — Pokazal bi sveta, kako neki drugi maziljenec spoštuje četrto in šesto božjo zapoved in še marsikaj žalostnega, tako žalostnega, da bi se še zemlja stresla, če bi bila živa, ko bi to izvedela. Kaj bi vse klerikalni hujskači počenjali, ako bi ne bilo tebel! Ti saj tu in tam katerega malo postriglaš ter druge s tem posvariš. Zato pa, dragi „Štajerc“, le korajžno nas zastopaj! Samo papir si pri-skrbi bolj trden, da ne boš „slab“ ampak močnejši časopis!

Svetinje pri Ormožu. Predragi „Štajerc“, sprejmi tudi ta-le dopis v svoje predale. Hvala Bogu je bila letos pri nas dobra trgatve, kjer so se pred par leti novi nasadi napravili. Veselo bi bilo v naši fari, ko bi nas župnik ne napadal vedno iz prižnice. Kaplan mu pri temu sledi, čeprav je komaj par dni tukaj v Svetinju. Gospoda pravita, da so kmetje dali slabo možtno zbirco in da so ju s slabimi besedami sprejeli. Ja vprašamo vas, g. Bohanec: ali veste, kaj koštajo gorice, kaj košta rigoljanje, kako se trudijo viničarji od rane pomladi do trde zime za dnevno plačo 30 krajcarjev? Z olznimi očmi upamo, da se nam bode naš položaj zboljšal. Ali kako naj bi viničar kaj dosegel: komaj je kmet kaj namlatil, je že župnik z vrečo pri hrami; zdaj je vinaka trgatve in že stoji kaplan pri kadl! G. Bohanec pa pravi, naj bi kaplan se eno zbirco za zrnje imel. Napodi jih kmet, ako pridejo, saj jim nisi ničesar dolžan. Ako se pa duhovnikom slabo godi, si lahko svoj stan izboljšajo in spremenijo. Mi viničarji bi to radi storili, pa nimamo nikakoršnih dohodkov in nobene zbirce. Kmet, napreduj, pokaži črni suknji hrbet, potem bodeš lahko viničarju plačo zboljšal, fehtati po vasi pa bode prepovedano.

Več viničarjev iz fare.

Sv. Jakob v Slov. gor. Oglejmo si še nekoliko našega ljubeznivega kaplana Rabuzeka. Ta prištenantni palček Rabuzek je poslal v zadnjo številko „Štajerca“ kar dva popravka, za katere smo mu pa vsi jako hvaležni, ker nam je pripravil s tem prav veliko smeha. Smo se pač enkrat prav pošteno smejali. Ljubi Jaka! Najbolj smo se ti pa smejali, ker si pisal našemu „Štajercu“ da hodiš Kapinovem Hanzeju čevlje merit. Mi še ne vedaš tega nismo vedeli. Le tako naprej, da postaneš pravi mojster! „Naš Rabuzek“ je tudi pisal, da ne jaga po župniji, da ne zahaja pogosto k čevljaru h Kapinovem Hanzeju, da ne hodi umazan ampak pošteno in snažno oblečen itd. Mi pa pravimo: Palček Rabuzek še vedno jaga po župniji, zahaja skoraj vsak dan k čevljaru Kapinovem Anzeju in ga